

5. Powszechna Kasa Oszczędności może odmówić udzielenia pożyczki, jeżeli ubiegający się o pożyczkę nie spłacił w ustalonych terminach zaciągniętej poprzednio pożyczki (kredytu), dopuszczając do egzekucji, albo jeżeli ubiegający się o pożyczkę lub jego poręczyciele nie dają wystarczającej gwarancji spłaty należności.

§ 4. 1. Pożyczka może być udzielona do wysokości 6-miesięcznego wynagrodzenia brutto, emerytury lub renty, jednak w kwocie nie wyższej niż 25.000 zł.

2. O udzieleniu pożyczki rozstrzyga oddział operacyjny Powszechnej Kasy Oszczędności, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o pożyczkę.

3. Dyrektor oddziału wojewódzkiego Powszechnej Kasy Oszczędności może w wypadkach uzasadnionych ważnymi względami gospodarczymi lub losowymi wyrazić zgodę na udzielenie pożyczki do kwoty 50.000 zł, w granicach 6-miesięcznego wynagrodzenia brutto, emerytury lub renty.

4. Pożyczka spłacana jest w ratach miesięcznych, w okresie nie dłuższym niż 3 lata.

§ 5. Naczelny Dyrektor Powszechnej Kasy Oszczędności może w wyjątkowych wypadkach wyrazić zgodę na udzielenie pożyczki do kwoty 200.000 zł, a także na spłatę pożyczki w okresie do 10 lat.

§ 6. Oprocentowanie pożyczki wynosi 8%, a pożyczki nie spłaconej w terminie 12% w stosunku rocznym.

§ 7. Zabezpieczenie pożyczki następuje przez poręczenie lub przez złożenie kaucji w postaci wkładu na książeczkę oszczędnościowej lub bonów oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności.

§ 8. Naczelny Dyrektor Powszechnej Kasy Oszczędności na podstawie zasad określonych w zarządzeniu ustala szczegółowe warunki i tryb udzielania, zabezpieczenia i spłaty pożyczek.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

201

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 5 lipca 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykonywania działalności przewodnika po muzeach, na wystawach i po zabytkach nieruchomych.

Na podstawie art. 69 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 11 września 1962 r. w sprawie wykonywania działalności przewodnika po muzeach, na wystawach i po zabytkach nieruchomych (Monitor Polski Nr 77, poz. 361) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zezwolenie na wykonywanie działalności przewodnika po muzeach lub wystawach wydaje wydział kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwy terenowo dla danych muzeów i wystaw.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: w z. T. Kaczmarek

202

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 23 czerwca 1972 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jeziora Gołyńskie” obszar lasu o powierzchni 3,10 ha w Leśnictwie Borowy Młyn Nadleśnictwa Pszczew, położony w gromadzie Pszczew, w powiecie międzyrzeckim województwa zielonogórskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1966—1976 jako oddział lasu 244 g, k.l. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do od-

powiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu wilgotnego ze stanowiskiem rzadkiej rośliny — welnianeczki alpejskiej (*Trichophorum alpinum*).

§ 2. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Uroczysko Obiszów” obszar lasu o powierzchni 5,67 ha w Leśnictwie Obisz Nadleśnictwa Duża Wólka, położony w gromadzie Grębocice, w powiecie głogowskim województwa zielonogórskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodar-

stwa leśnego na lata 1965—1974 jako oddział lasu 149 c,j. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu mieszanego o cechach zespołu naturalnego.

§ 3. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Czarna Droga” obszar lasu o powierzchni 14,10 ha w Leśnictwie Nowy Świat Nadleśnictwa Brójce, położony w gromadzie Brójce, w powiecie międzyrzeckim województwa zielonogórskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1966—1976 jako oddziały lasu 237 h,i, 256 a,b,c. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu lasu mieszanego z charakterystycznym wielogatunkowym runem.

§ 4. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dalkowskie Jary” obszar lasu o powierzchni 17,17 ha w Leśnictwie Dalków Nadleśnictwa Żuków, położony w gromadzie Gaworzyce, w powiecie glogowskim województwa zielonogórskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1967—1976 jako oddział lasu 94 c. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu lasu mieszanego o cechach zespołu naturalnego.

§ 5. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wolwinów” obszar lasu o powierzchni 1,12 ha w Leśnictwie Wierzchowiny Nadleśnictwa Chełm, położony w miejscowości Chełm, w powiecie chełmskim województwa lubelskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1965—1974 jako oddział lasu 113 a. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych stanowiska roślinności stepowej.

§ 6. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Krzywionka” obszar lasu o powierzchni 119,47 ha w Leśnictwie Wólka Nadleśnictwa Kosobudy, położony w gromadzie Zwierzyniec, w powiecie zamojskim województwa lubelskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1964—1973 jako oddziały lasu 181, 182, 183, 184 a, 185, 186 a,b,c,f,g,i,j. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych drzewostanów o charakterze naturalnym, należących do zespołu buczyny karpackiej.

§ 7. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jar Rzeki Raduni” obszar lasu i odcinek rzeki Raduni o łącznej powierzchni 74,26 ha w Leśnictwie Babi Dół Nadleśnictwa Skrzyszewo, położony w gromadach Żukowo i So-

monino, w powiecie kartuskim województwa gdańskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1965—1975 jako oddziały lasu 71 f,g, 72 k,m, 73 f,g,i,j,k,n, 74 k,l, 81 b, 82 a,b,c,m,n,r,s, 83 h,i,j,l,m,n,p,r,s, 95 c,d,f,g,i, 96 c, d,f,g,h,i,j,k, 97 g,h,i,j,k,l, 98 c,d,f,g,h,i, 99 c,d,f,g,h,i, 100 h,i,j,k,l (część), m,n,o, 101 c,d,f,g,h, 102 c,d,f,g,h,i oraz obszar gruntów prywatnych o powierzchni 9,84 ha położony w gromadzie Żukowo, w powiecie kartuskim województwa gdańskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Skrzyszewo na lata 1965—1975 jako wydzielone pododdziały lasu 71₁, 72₁, 73₁, 74₁, 82₁, 98₁, 98₂, 99₁ 101₁. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i krajobrazowych malowniczego odcinka jaru rzeki Raduni wraz z występującymi tu interesującymi zbiorowiskami leśnymi (zespoły grindowe).

§ 8. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Rezerwat im. Prof. Zygmunta Czubińskiego” obszar lasu o powierzchni 131,13 ha w Leśnictwie Horodzisko Nadleśnictwa Kosobudy, położony w gromadzie Zwierzyniec, w powiecie zamojskim województwa lubelskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1964—1973 jako oddziały lasu 224 i, 225 d, 238 f, 239 b,c,d,f,g, 240 a,b,d, 241 c,d,f,g,h, 245 a,b,c,d,f,g, 246 a,b,c,d,f,g, 247 a,b,c,f,g. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu drzewostanów jodłowo-bukowych o charakterze naturalnym.

§ 9. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kalinowo” obszar lasu o powierzchni 1,45 ha w Leśnictwie Drozdowo Nadleśnictwa Mały Płock, położony w gromadzie Drozdowo, w powiecie łomżyńskim województwa białostockiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1965—1975 jako oddział lasu 188 d. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu grindowego o charakterze naturalnym.

§ 10. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zabrodzie” obszar bagna i boru bagiennego o łącznej powierzchni 27,30 ha w Leśnictwie Kobyły Nadleśnictwa Sądłowo, położony w gromadzie Biskupiec, w powiecie biskupieckim województwa olsztyńskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1963—1972 jako oddziały lasu 402 d,f, 403 b. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych stanowiska brzozy niskiej (*Betula humilis*) oraz fragmentu boru bagiennego zachowanego w stanie naturalnym.

§ 11. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Rezerwat na Policy im. Prof. Zenona Klemensiewicza” obszar lasu o powierzchni 58,73 ha w Leśnictwach Skawica i Mosorne Nadleśnictwa Zawoja, położony w gromadzie Zawoja, w powiecie suskim województwa krakowskiego, oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na

lata 1959—1969 jako oddziały lasu 61 a,b,c,d, 62 a,b, 63 a. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych fragmentu wysokogórskiego boru świerkowego zachowanego w stanie naturalnym.

§ 12. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni gleby, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- 2) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody

może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w warunkach środowiska przyrodniczego,

- 3) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez wojewódzkiego konserwatora przyrody,
- 4) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- 5) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
- 6) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
- 7) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
- 8) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- 9) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków; na terenie rezerwatu określonego w § 9 nie obowiązuje zakaz polowań,
- 10) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatów,
- 11) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 12) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez wojewódzkiego konserwatora przyrody.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Popko

203

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 maja 1972 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Wojskowo-Obronnej”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1972 r. w sprawie uznania „Towarzystwa Wiedzy Wojskowo-Obronnej” za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 16, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się i ogłasza statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Towarzystwo Wiedzy Wojskowo-Obronnej”, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Ociepka

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1972 r. (poz. 203).

STATUT STOWARZYSZENIA WYŻSZEJ UŻYTECZNOŚCI „TOWARZYSTWO WIEDZY WOJSKOWO-OBRONNEJ”

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Towarzystwo Wiedzy Wojskowo-Obronnej, zwane dalej „Towarzystwem”, jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i posiada osobowość prawną.

§ 2. 1. Terenem działalności Towarzystwa jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Towarzystwo ma prawo tworzenia jednostek terenowych.

3. Zasięg działalności jednostek terenowych Towarzystwa ustala się według podziału terytorialnego okręgów

wojskowych i podziału organizacyjnego rodzajów sił zbrojnych, a ponadto dla m. st. Warszawy tworzy się oddzielny okręg stołeczny.

§ 3. Siedzibą władz naczelnych Towarzystwa jest m. st. Warszawa.

§ 4. Towarzystwo może używać odznaki oraz pieczęci według wzorów zatwierdzonych przez właściwe organy administracji państwowej.

Rozdział 2.

Cele i środki działania.

§ 5. Celem działania Towarzystwa jest popularyzowanie najnowszych osiągnięć z różnych dziedzin współczesnej wie-